

реніе. Има много челоѡци, които, безъ да иматъ истиннѡ вѣрѡ, иматъ едно лѡжливо увѣреніе; и отъ другѡ странѡ има мнозина, които иматъ истиннѡ вѣрѡ безъ да ся увѣрѡтъ за спасеніе-то си. Нека предположимъ че ты си былъ въ едно корабострошеніе, и като си ся държалъ за корабъ-тъ, който вълны-тъ силно удряли, единъ добъръ каикъ да е идялъ къмъ тебе. Този каикъ да е тѣй добръ направенъ щото да не може да потъне, и корабленници-тъ много добръ да знаѡтъ да го управятъ. Тѣ канѡтъ тебе да влѣзешъ въ него. Ты знаешъ че корабъ-тъ скоро ще ся разбіе, и вѣрувашъ че каикъ-тъ безопасно ще тя пренесе до брѣгъ-тъ. Влизашъ въ него, но когато голѡмы-тъ вълны хванѡтъ да го тласкаѡтъ насамъ нататѡкъ, и струва ти ся че скоро ще го покрѡѡтъ, уплашувашъ ся и негли не прѣставашъ да ся страхувашъ догдѣ не пристигнешъ при брѣгъ-тъ. Когато ты си ся качилъ на каикъ-тъ показалъ си че имашъ вѣрѡ въ него, но понеже ты не престана да ся страхувашъ отъ вълны-тъ, пакъ си показалъ че не си увѣренъ за избавленіе-то си. Но ако и да тя бѣше страхъ, ты бѣше безопасенъ, колкото бѣхѡ корабници-тъ, които нѣмахѡ страхъ. Твой-тъ ужасъ, ако и да развали спокойствіе-то ти, не тя турѡ въ опасность. Една фѣртуна е излѣзла срѣщъ насъ. Наши-тъ грѣхове сѡ повдигнали вѣтрове-тъ и вълны-тъ на Божіе-то правосудіе. Божій-тъ законъ гърми съ клятвы-тъ си